

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/24/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421010438
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6421010438.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka LL.M., a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Jozefa Mikluša, v trestnej veci obžalovanej T. G. V., pre prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečiatky, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 9. augusta 2022, o odvolaní obžalovanej T. G. V. proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/86/2021 zo dňa 09.02.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej T. G. V. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/86/2021 zo dňa 09.02.2022 bola obžalovaná T. G. V., uznaná vinnou z prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečiatky, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 28.3.2019 zaslala na adresu kancelárie spoločnosti S. & K. L., s.r.o., U. XXX/XX, Z. nad V., listovú zásielku G ktorá bola podaná dňa 27.3.2019 na pošte W. 3, Y. trieda XX, Košice, ktorá obsahovala výpis z registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, číslo žiadosti XXXX-XXXXXXXX-XXXXXX-XXX-X-X zo dňa 27.3.2019 o 08.16 hod. vystavený na meno žiadateľa T. G. V., rod. P., nar. XX.XX.XXXX v W., číslo OP Q z ktorého vyplýva, že nemá záznam v Registri trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, tento predložila za účelom preukázania splnenia podmienky svojej dôveryhodnosti ako finančného agenta evidovaného v registri finančných agentov a finančných poradcov pod registračným číslom XXXXXX, ktorý vedie Národná banka Slovenska v zmysle zákona č. 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní s finančnom poradenstve, pričom išlo o výpis z Registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky s pozmenenými údajmi v časti o záznamoch, keďže pravý výpis z registra trestov v tom čase obsahoval dva záznamy.

Za to bola obžalovaná T. G. V. odsúdená podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, okresný súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti citovanému rozsudku podala obžalovaná prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie proti výroku o treste. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že obžalovaná uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiaca považuje vzhľadom na tresty uložené za predchádzajúce odsúdenia za neprimerané. Obžalovaná má za to, že posledné odsúdenie resp. trest uložený rozsudkom Okresného súdu Košice okolie, sp. zn. 2T/51/2021 zo dňa 23.11.2021, právoplatným dňa 23.11.2021, ktorým bol obžalovanej uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, možno považovať na ochranu spoločnosti a nápravu

páchatel'a za dostatočný, pričom súhrnný trest vo výmere 5 rokov a 4 mesiace dostatočne zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovanou a súčasne obžalovanej zabráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí obžalovanej dostatočné podmienky na to, aby táto viedla riadny život a súčasne ju to odradilo od páchania ďalších trestných činov. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie R39/1971, podľa ktorého pri upustení od uloženia ďalšieho trestu platia všeobecné zásady pre výmeru trestu; najmä je nutné zhodnotiť stupeň spoločenskej nebezpečnosti prejednávanej i predchádzajúcej trestnej činnosti, pomery páchatel'a a možnosti jeho nápravy, a to aj so zreteľom k tomu, ako doterajší výkon trestu uloženého skorším rozsudkom plní svoj účel. Obžalovaná si dovoľuje požiadať o upustenie od uloženia ďalšieho trestu, keďže trest uložený obžalovanej vyššie uvedeným rozsudkom Okresného súdu Košice okolie, sp. zn. 2T/51/2021 zo dňa 23.11.2021 považuje za dostatočný. Ukladanie trestu odňatia slobody (podľa obžalovanej v akejkoľvek výmere) sa javí ako neúčelné, nakoľko vo vzťahu k skôr uloženému súhrnnému trestu obžalovanej neprinesie žiadany efekt ohľadne jej nápravy. Záverom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v odvolaní napadnutej časti podľa ust. § 321 ods. 1 písm. d), e) Trestného poriadku zrušil, a aby o veci následne rozhodol sám tak, že uloží primeraný trest, miernejší ako uložil prvostupňový súd, resp. od uloženia trestu úplne upustil.

Obžalovaná T. G. V. sa verejného zasadnutia odvolacieho súdu osobne nezúčastnila, pričom upovedomenie o tomto procesnom úkone prevzala v zákonom predpísanej lehote (26.7.2022), pričom písomným podaním zo dňa 28.7.2022 uviedla, že verejného zasadnutia odvolacieho súdu sa nechce zúčastniť a zároveň vyslovila súhlas, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jej neprítomnosti. Verejné zasadnutie sa konalo v neprítomnosti obžalovanej za splnenia podmienok uvedených v § 293 ods. 5, ods. 7 Trestného poriadku.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že považuje rozsudok v celom rozsahu za zákonný, uložený trest za primeraný a navrhol odvolanie obžalovanej v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol, odvolaniu obžalovanej vyhovieť, napadnutý rozsudok zrušiť v napadnutej časti a uložiť obžalovanej miernejší trest alebo alternatívne upustiť od potrestania.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovanej bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Krajský súd konštatuje, že obžalovaná na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa konanom dňa 9.2.2022 v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásila, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne súd v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku. Samosudca uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovanej prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaná priznala k spáchaniu skutku, sa nevykoná, vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku, nezistil chyby odvolaním nevytykané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. len výrok o uloženom treste a náhrade škody.

Pokiaľ ide o výrok o treste odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností. K osobe obžalovanej bolo zistené, že pred spáchaním prejednávaneho skutku bola šesťkrát súdne trestaná, pričom v prvých troch prípadoch sa na ňu hľadí ako by nebola odsúdená. Odvolací súd konštatuje, že okresný súd správne priznal obžalovanej poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., keďže sa priznala k spáchaniu trestného činu a trestný čin oľutovala. Taktiež správne u obžalovanej vzhliadol príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., pretože už bola za trestný čin odsúdená. Odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou odvolateľa, že trest je neprimerane prísny. V prípade obžalovanej T. G. V. druh a výmera trestu boli stanovené zákonným ustanovením § 352 ods. 1 Tr. zák., umožňujúci obžalovanej uložiť trest odňatia slobody až na tri roky. Po zhodnotení všetkých skutočností, ktoré majú význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel odvolací súd k záveru, že z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie je primeraný a zákonu zodpovedajúci trest odňatia slobody vo výmere štyroch mesiacov. Na margo námietok obžalovanej k výmere trestu, je potrebné uviesť, že obžalovaná sústavne porušuje záujmy spoločnosti chránené Trestným zákonom a preto trest odňatia slobody uložený takmer na spodnej hranici trestnej sadzby nemožno považovať za neprimerane prísny.

Okresný súd postupoval zákonným spôsobom, keď vyslovil takto vymeraný trest ako nepodmienečný, pretože neboli splnené podmienky ustanovenia § 49 ods. 1 Tr. zák. (podmienečný odklad výkonu trestu odňatia slobody), keďže obžalovaná sa predmetného skutku dopustila v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia, na základe rozsudku Okresného súdu Košice okolie, sp. zn. 6T/63/2018 zo dňa 24.1.2019, právoplatného 24.1.2019, ktorým jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov so skúšobnou dobou v trvaní 4 rokov (do 28.9.2022), a v takom prípade podľa § 49 ods. 2 Tr. zák. súd nemôže páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia, opätovne podmienečne odsúdiť, teda odložiť výkon trestu odňatia slobody. Keďže obžalovaná v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebola vo výkone trestu odňatia slobody, okresný súd ju správne zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu, do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ sa obžalovaná domáha upustenia od uloženia ďalšieho trestu, odvolací súd k tomu uvádza, že v danom prípade neboli splnené podmienky na upustenie od uloženia ďalšieho trestu podľa § 44 Tr. zák., tak ako sa domáhala obhajoba obžalovanej, pretože predchádzajúci podmienečne tresty u osoby obžalovanej nesplnil svoj prevýchočný účel a obžalovaná sa opakovane dopúšťa úmyselnej trestnej činnosti.

Takto uložený trest zodpovedá zásadám ukladania trestov ustanoveným v § 34 a § 38 Trestného zákona a takýto postih obžalovanej je adekvátny, zodpovedá požiadavkám zabezpečenia generálnej i individuálnej prevencie a uložený trest okresným súdom s ohľadom na osobu obžalovanej nie je možné považovať za neprimeraný a represívny.

Na základe uvedených skutočností má krajský súd za to, že prvostupňový súd rozhodol správnym a zákonným spôsobom a preto odvolanie obžalovanej v zmysle ustanovenia § 319 ods. 1 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.